

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 170/2024
24.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Гроздановића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ненада Гроздановића - адвоката Горана Петронијевића, Марка Пековића и Дејана Радмиловића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 3/23 од 07.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 302/2023 од 09.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ненада Гроздановића - адвоката Горана Петронијевића, Марка Пековића и Дејана Радмиловића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу К 3/23 од 07.03.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 302/2023 од 09.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу К 3/23 од 07.03.2023. године окривљени Ненад Гроздановић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и три месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање паушала суду у износу од 10.000,00 динара. Истом пресудом изречена је мера безбедости одузимања предмета.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 302/2023 од 09.11.2023. године усвојена је жалба ВЈТ у Лесковцу и преиначена пресуда Вишег суда у Лесковцу К 3/23 од 07.03.2023. године, тако што је окривљени Ненад Гроздановић, између осталих, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато време проведено у притвору, док су

жалбе бранилаца окривљених одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Ненада Гроздановића - адвокати Горан Петронијевић, Марко Пековић и Дејан Радмиловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП браниоци окривљеног у поднетом захтеву истичу да се пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама законика не могу заснивати. Наиме, посебна доказна радња симуловани посао није одређена, нити спроведена у складу са законом, а целокупни доказни материјал прибављен овом посебном доказном радњом представља искључиво исказ лица које је закључило симуловани посао, АА, који исказ је тек касније прибављен у кривичном поступку, што је супротно одредби члана 177. ЗКП, којом одредбом није наведено да се судији за претходни поступак доставља исказ лица које је закључило симуловани посао или да се тај исказ може прибавити и користити у каснијој фази поступка и да се на њему заснива пресуда. Надаље, посебна доказна радња није одређена у складу са законом, обзиром да самом наредбом није одређено снимање и документовање односно примена ни једног техничког средстава, што је изричито прописано чланом 175. став 2. ЗКП, као обавезан елемент наредбе. Такође, судији за претходни поступак нису достављени дневни извештаји, што је прописано чланом 177. ЗКП, нити било какав доказни материјал кроз посебан извештај који је прописан истим чланом, укључујући и исказ лица које је закључило симуловани посао с обзиром да је прибављен тек у каснијем току поступка. Одредбом члана 174.-177. ЗКП је искључена могућност да се лице које извршава симуловани посао саслушава на околности самог симулованог посла, а како је суд саслушао симулатора као сведока на таквом доказу се пресуда не може заснивати. Захтевом се напомиње и да АА не може бити лице које у конкретном случају извршава симуловани посао, обзиром да је наведено лице у моменту одређивања наредбе било окривљени јер је код њега пронађена опојна дрога маријуана, нето масе 90 грама, а незаконит је и сам начин на који је одређен да извршава ову наредбу. Такође, овакав начин одређивања ове посебне доказне радње представља подстрекавање на извршење дела, а што је изричито забрањено чланом 176. став 3. ЗКП, јер по наводима браниоца у конкретном случају суд наређује симулатору односно подстрекава га да ступи у контакт са окривљеним и купи од њега за тачно одређени износ опојну дрогу. Поред наведеног, захтевом се

указује и да су вештачења опојне дроге марихуане која су изведена током поступка незаконита и морала су бити издвојена из списка предмета из разлога што су израђена по захтеву полиције и то без наредбе тужиоца, како је у њима и наведено, иако је у том тренутку био познат поступајући јавни тужилац а законом није одређено да полиција има овлашћења да подноси захтев за вештачење.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је наредбу за предузимање доказне радње вршење симулованог посла Кпп.пов.бр. 247/22 од 25.10.2022. године, према осумњиченом Ненаду Гроздановићу, донео судија за претходни поступак Вишег суда у Лесковцу у вези извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и то предаје новчаног износа од 200 евра у обележеним новчаницама, за који новац је одређено да ће осумњиченом предати АА, на основу договора са осумњиченим, да изврши куповину опојне дроге марихуане за износ од 200 евра. Истом наредбом је одређено да спровођење симулованог посла може трајати најдуже три месеца, те да се може продужити за још три месеца због неопходности даљег прикупљања доказа, те да ће наредбу извршити ОСЛ ПУ – ОКП Лесковац, сагласно одредбама члана 176. и 177. ЗКП.

По налажењу овога суда наредба за предузимање доказне радње вршење симулованог посла судије за претходни поступак Вишег суда у Лесковцу Кпп.пов.бр. 247/22 од 25.10.2022. године је у свему донета у складу са одредбом члана 174. – 177. ЗКП, а околност да наведеном наредбом није одређено снимање и документовање није од значаја, обзиром да судија за претходни поступак одређује начин спровођења симулованих послова, а у конкретном случају је одредио да се симуловани посао врши предајом новчаног износа од 200 евра од стране АА. Такође, достављање дневних извештаја није било потребно обзиром да је истог дана када је донета наредба предузет симуловани посао, односно, спровођење симулованог посла је спроведено истог дана.

Поред наведеног, неосновани су и наводи захтева да АА није могао бити саслушан у својству сведока имајући у виду да ни једном одредбом закона није изричито забрањено да лице које је закључило симуловани посао не може бити саслушано као сведок у поступку.

Надаље, неосновани су и наводи захтева којима се указује да АА не може бити лице које у конкретном случају извршава симуловани посао имајући у виду да је одредбом члана 176. ЗКП, између осталог, прописано да наредбу за спровођење симулованих послова, ако то захтевају посебне околности случаја, извршава и друго овлашћено лице, што је у конкретном био случај, обзиром да је наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Лесковцу изричито одређено да ће новац, који ће бити обележен, АА предати осумњиченом Ненаду Гроздановићу на име куповине опојне дроге, на који начин је добио овлашћење за извршење конкретног симулованог посла.

Осим тога, не стоје ни наводи браниоца окривљеног да начин одређивања ове посебне доказне радње представља подстрекавање на извршење дела, а што је изричито забрањено чланом 176. став 3. ЗКП, имајући у виду да из списка предмета произилази да се окривљени и АА од раније познају то јест да од раније постоји однос између окривљеног и лица које је одређено да спроведе симуловани посао управо поводом куповине опојне дроге а што произилази из списка предмета, обзиром да је АА и пре критичног догађаја куповао опојну дрогу од окривљеног, што искључује могућност да је окривљени подстрекнут на извршење кривичног дела, те да је доказна радња спроведена супротно члану 176. став 3. ЗКП.

Такође, су неосновани и наводи бранилаца окривљеног изнети у поднетом захтеву да су вештачења опојне дроге марихуане која су обављена током поступка незаконита из разлога што су израђена по захтеву полиције и то без наредбе тужиоца, имајући у виду одредбу члана 113. став 1. ЗКП, која прописује да орган поступка одређује вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање, а орган поступка у смислу члана 2. став 1. тачка 15) ЗКП је јавни тужилац, суд или други државни орган пред којим се води поступак, што даље значи да је полиција у конкретном случају као орган предистражног поступка поступала у свему у складу са овлашћењима из члана 286. ЗКП и захтев за вештачење је поднела 26.10.2022. године и 27.10.2022. године. Наредба о спровођењу истраге којом се покреће истрага је донета од стране ВЈТ у Лесковцу дана 28.10.2022. године, дакле истражни поступак је покренут од стране надлежног јавног тужиоца након подношења захтева за вештачење од стране полиције у предистражном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ненада Гроздановића - адвоката Горана Петронијевића, Марка Пековића и Дејана Радмиловића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев бранилаца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић